

TROBADA A ALUENDA-CALATAYUD 2016

El passat 22 i 23 d'octubre s'ha dut a terme la nostra trobada nacional del 4º diàleg.

FELICITAT, ACTITUD, PROFUNDITAT, DIÀLEG, són paraules que definirien aquesta trobada.

Es constata que ja hi ha una trajectòria en el grup que, per la disposició de cadascú, ha permès experimentar un progrés, un creixement en el nostre diàleg i relacions.

El marc natural que ens envoltava juntament amb la calorosa benvinguda per part dels nostres amfitrions aragonesos, ens han fet sentir família des del primer moment.

L'esperat retrobament ha estat dolç -mai millor dit- perquè hem assaborit uns dolços típics de la terra i, ràpidament, ens hem immers, a través dels sentits, en la terra que ens ha donat acollida.

La trobada ha girat al voltant de quatre eixos:

- Diàleg
- Ateisme
- sentit de la adversitat
- fraternitat

Cadascun d'aquests blocs ha estat introduït pels nostres amics no creients amb presentacions i audiovisuals que han ajudat a entrar en cadascun dels arguments.

Després de cada bloc, un diàleg profund, d'escolta, on de seguida es posaven en pràctica els punts exposats al primer bloc.

En aquest intercanvi, descobrim la riquesa de l'altre, tractem d'escoltar-nos des de l'empatia, de comprendre'ns, d'acollir l'altre com un do.

De forma senzilla s'han explicat fets quotidians que vivim tractant de ser homes i dones de diàleg. Són experiències que ens animen a estar sempre atents per no perdre l'ocasió de viure sempre aquest diàleg amb tots.

Els imprevistos o dificultats no han fet disminuir aquest clima de fraternitat. Plou i no podem anar a la muntanya? Doncs anem a la ciutat; no s'escolta l'àudio per l'altaveu de la sala? Doncs fem silenci per poder escoltar la tènue veu de l'altaveu de l'ordinador; Ens hem de treure les sabates per entrar a la sala? Ens ajudem per a què aquesta tasca sigui còmoda per a tothom; El menjar és vegetarià? Gaudim de la novetat de no menjar

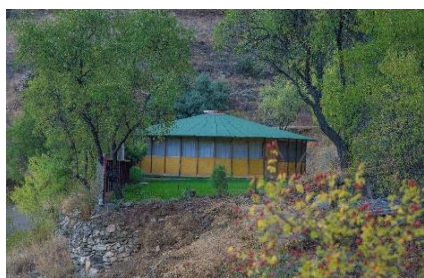
carn i assaborir plats nous; Se'n va la llum i no podem fer cafè? No passa res. Prenem un tè.

La nit del dissabte, tot i el cansament, dóna peu a ballar i a explicar-nos, sense estar previst, accions de solidaritat que s'estan duent a terme i en les que col·laborem. És la fraternitat en la seva concreció. És la base per tractar aquest bloc, no sobre una teoria, sinó sobre la vida.

En la invitació a la trobada estava escrit: "*Cercles de diàleg*". Mai millor dit. La sala ens hi acompanya. Cercles, perquè en el diàleg ningú és més important que l'altre. Cercles, perquè aquests ens permeten mirar-nos. Cercles, que ens han unit fortament.

I ara, esperem amb ànsia la trobada de l'any que ve.

